

må vente i 4 år på at se, om løfterne bliver opfyldt. 4 års ventetid er det, man kan se frem til. Det er da et budskab til de mennesker, som venter på forsorg, omsorg, hospitalsbehandling og børnepasning: I må vente i 4 år!

Hvorfor skal de det? Er det, fordi der ikke er penge? Jamen når man kigger i finanslovsforslaget, er der jo penge nok. Der er penge til at give skattelettelser til aktionærene, som har haft de største formuegevinster i årevis; trecifrede milliardbeløb har de noteret at deres aktier er blevet mere værd. Værsgo, ½ mia. kr. i skattelettelser! Til erhvervslivet, som aldrig nogen sinde før har tjent så meget, som det gør i disse år: Værsgo, 1 mia. kr. i skattelettelser! Til dem, der skovler penge ind på Nordsøolien: værsgo, skattelettelser!

Det er der råd til, men de, der mangler pasning af deres børn, de, der mangler at blive behandlet på et sygehus, de, der ikke får ordentlig hjemmehjælp, må værsgo vente i 4 år.

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl og derefter hr. Kim Behnke.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu har statsministeren og arbejdsministeren og andre af regeringens medlemmer rejst land og rige rundt og forklaret, at der skal ske strukturreformer på arbejdsmarkedet, og vi har fået den ene sommerballon efter den anden fra regeringens side. Så tillader vi os her ved førstebehandling af forslaget til finanslov for 1999 at spørge den finanspolitiske ordfører for det største regeringsparti: Hvad er det, der arbejdes med? Hvad er det, vi kan forvente at se på bordet? Men så får vi at vide, at vi slet ikke må stille spørgsmålet, at det må vi se, når statsministeren kommer med sin åbningsstale og sin åbningsredegørelse.

Derfor bliver jeg nødt til at spørge hr. Jan Petersen: Er det udtryk for, at man ikke arbejder med noget, eller er det udtryk for, at finansordføreren for det største regeringsparti ikke aner, hvad der arbejdes med, eller skulle det mon være, fordi man vil holde kortene helt tæt til kroppen og ikke vil fortælle offentligheden og Folketinget her i dag, hvad der arbejdes med?

Jeg troede faktisk, at meningen med at få denne førstebehandling af finanslovsforslaget på det her tidspunkt i folketingssamlingen, hvilket

jo er noget nyt, var at bringe debatten fra gaden og fra medierne herind i parlamentarismens højborg, men jeg har åbenbart taget fejl, hvis det, hr. Jan Petersen foreløbig har sagt, står til troende.

Formanden:

Hr. Kim Behnke og derefter hr. Jan Petersen.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg kan forstå på hr. Jan Petersen, at det meste af det skal være en hemmelighed, til vi mødes engang i oktober, men der er dog visse ting, vi må have styr på. Uanset hvor elendig økonomien er i andre lande, må vi lige være enige om, at det, vi behandler i dag, er det danske finanslovsforslag.

Den danske regering og Socialdemokratiet har været nødsaget til indtil flere gange at rykke datoen for, hvornår man forventer at der kommer balance i økonomien. Og i dag bliver der fra hr. Jan Petersens side med store armbevægelser sagt, at det er en kendsgerning, at statens gæld er på vej ned, men så foreholder jeg hr. Jan Petersen den kendsgerning, at det altså er med under ½ pct.

Og mit spørgsmål er: Fremover, til år 2005, som nu er målet, hvornår er det så, de store klumper kommer? Er det næste år, eller er det året efter, eller er det først i år 2005?

Vi kan ikke nøjes med ½ pct. om året, hvis statens gæld for alvor skal bringes ned, specielt ikke i en situation, hvor den internationale økonomi gør, at vi kan forvente højere renter og andre ting, som jo bestemt ikke er til gunst for statens afdrag og statens gældsnedbringelse.

Så vi må have nogle bud i dag og ikke først engang i oktober.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Der bliver jo lidt ordkløveri med hr. Frank Aaen, for når jeg siger, at vi gerne vil bruge 4 år, at vi gerne vil bruge en valgperiode til at indfri vores valgløfter, bliver det lige pludselig til, at så er de først indfriet om 4 år, altså at man skal vente i 4 år på det.

Tingene kommer, efterhånden som de fungerer i virkeligheden, og jeg mener, at det næsten er uhørt at sige, at efter at vi har gennemført en valgkamp, hvor vi har stillet befolkningen de og de mål i udsigt, skal de allerede være nået efter sommerferien eller senest ved åbningstalen.